

Geestelijke achtergrond

In 1945 schreef A.E.Knoch dit korte overzicht over een (vroeger) stadium van zijn geloofsleven. Voor zover ons bekend is dit de enige keer, dat hij iets zei over zijn eigen geestelijke achtergrond.

“Toen ik de school verliet, besloot ik een diepgaande studie te maken van de beste boeken. Aangezien ik geen geld had om het verzameld werk van Shakespeare te kopen, begon ik met een oude Bijbel, die ik thuis aantrof. Ik startte met Genesis, maar ik vorderde langzaam, want ik was ervan overtuigd dat een oppervlakkige lezing nutteloos zou zijn. Ik wilde de essentie van het geschrevene ontdekken. Ik had het plan opgevat aan de universiteit astronomie te gaan studeren. Toen ik stuitte op de zin “Hij schiep ook de sterren”, werd ik overweldigd door de eenvoud en grootsheid van deze mededeling. Het drong tot mij door, dat mijn leven altijd te kort zou zijn om de betekenis van deze ene verklaring ooit geheel te kunnen bevatten. Vervolgens begon ik met de brief aan de Romeinen. Waarom juist deze brief, weet ik niet. Na ongeveer vijftig jaar bijbelstudie kan ik niet anders zeggen dan dat ik geen betere keuze had kunnen maken. Ik verbaasde mij erover, dat ik in deze brief dingen las, waarover ik op de zondagsschool, voor zover ik mij herinneren kon, nooit iets had gehoord. Ik kwam tot geloof en was gered. Hierna had ik geen tijd meer om Shakespeare te bestuderen.

Aangezien ik veel bezig was met de dingen van God, sprak ik met anderen hierover, vooral met een oudere Schot, die zich vol enthousiasme uitliet over de wederkomst van de Here. In de drukkerij waar ik werkte, kreeg ik eens de opdracht het zetwerk klaar te maken voor een circulaire, waarin opgeroepen werd tot het bijwonen van een serie bijeenkomsten over dat onderwerp. Ik had hier veel belangstelling voor en sloeg geen enkele bijeenkomst over. De spreker behoorde tot de ‘Plymouth Brethren’ (ook: Darbisten, in Nederland ‘vergadering van gelovigen’ –vert.) en daarbinnen, tot de ‘open broeders’ (i.t.t. de zgn. ‘gesloten broeders’, wel openstaand voor kerkleden). Ik gaf gevolg aan zijn dringende oproep en liet mij dopen in de Los Angeles rivier. Ik werd toegelaten tot deelname aan de avondmaalviering (‘breken des broods’), die iedere zondag plaatsvond. Ik bestudeerde hun boeken, hun tijdschrift ‘De Getuige’, de boeken van C.H. Mackintosh, in het bijzonder boeken betreffende de profetieën en veel traktaten. Ik luisterde naar series lezingen over de tabernakel in de woestijn en de zeven gemeenten van Azië. Ik nam alles wat ik hoorde gretig in mij op. Men verschaftte mij ook inzicht in de geschillen in opvattingen, die er tussen de diverse groeperingen van de ‘Broederschap’ heersten. Men deed dit, omdat men mij zag als één van hun toekomstige leiders.

De Newberry bijbel

Men maakte mij bekend met de Newberry bijbel, die in de marge van elke bladzijde uitgebreide correcties bevat op de inconsequenties, van de zgn. ‘Authorized Version’ (ook: King James version, van 1611. Eeuwenlang was de Authorized Version de bijbel van de Engelssprekende wereldvert.). Van de Newberry bijbel heb ik door zeer intensief gebruik diverse exemplaren stuk gelezen. De meest waardevolle boeken die ik door de ‘Plymouth Brethren’ tegenkwam waren de concordanties van Wigram. Deze boeken openden mijn ogen voor de tegenspraken en de onjuiste (niet concordante) vertalingen in de Authorized Version. Ik nam toen het vaste besluit in het vervolg alleen af te gaan op de grondtekst en ik schafte mij een exemplaar van de Griesbachs Griekse Nieuwe Testament aan. Deze uitgave had ik altijd bij mij. Ik vervaardigde een speciale omslag om te voorkomen, dat het door het veelvuldig gebruik zou beschadigen. Tot dat moment was ik een trouw lid van de ‘Broederschap’ geweest. Toen begonnen de moeilijkheden, terwijl ik uit was op ‘**Gods Woord**’ werd mij het zwijgen opgelegd. Het werd mij zelfs verboden tijdens een bijbelstudie de Schriften te citeren.

Toen bleek dat ik ook contacten buiten de 'Broederschap' onderhield, werd ik eruit gezet. Dit bleek achteraf een grote zegen te zijn!

'De Toekomstige Dingen'

Onder de tijdschriften die de 'Broederschap' mij (per abuis) had aangeraden, bevond zich ook de uitgave 'De Toekomstige Dingen'. Dit tijdschrift was oorspronkelijk het orgaan van de profetische conferenties, die in Londen werden gehouden. Via dit tijdschrift raakte ik bekend met de geschriften van Robert Anderson en wel in het bijzonder met zijn 'De menselijke bestemming' en 'Het zwijgen van God'. In de inleiding van het eerstgenoemde werk verzocht Anderson een ieder die een betere oplossing wist voor de door hem gesignaleerde problemen hem dit te laten weten. Ik schreef hem een brief waarin ik zijn aandacht vroeg voor de grote waarheid van de verzoening van allen (Col. 1:20) en voor de betekenis van de aeonische tijden. Hij was reeds te oud om nog van mening te kunnen veranderen.

Vervolgens volgde ik lessen Grieks bij een plaatselijk bijbelinstituut. Later gaf ik zelf Grieks op de YMCA. Ik vond de leerboeken op bepaalde punten zo inconsequent, dat ik het lesgeven stopte en begon met het samenstellen van een complete index van alle Bijbel voorkomende Griekse verbuigingen en vervoegingen. Dit werd de basis van mijn studie.

Het tijdschrift 'De Toekomstige Dingen' werd later door Dr. E.W. Bullinger overgenomen. Deze besteedde gedurende tien jaar veel tijd aan het samenstellen van een duidelijke concordantie van de Griekse Schriften. Eerder had hij iets gezien van de verwarring die ontstond door een niet-concordante vertaling. Hij baseerde zijn onderricht op de grondtekst en had meer inzicht in de Schriften dan vele anderen. Ik kon hem echter niet volgen in zijn opvattingen over de leer van de 'bedelingen'. Ik had diep ontzag voor hem en durfde hem niet te schrijven over mijn opvatting, dat alle brieven van Paulus voor onze tijd bestemd zijn, in het bijzonder de gevangenisbrieven (Efeziërs, Filippiëzen, Colossenzen en 2 Timotheüs – vert.) Daarom besloot ik een artikel te schrijven met de titel 'Over de doop' om zo via een omweg mijn ideeën aan hem voor te leggen zonder hem mogelijkerwijze te beledigen.

Tot mijn grote verrassing en vreugde publiceerde hij het artikel met de volgende vooraankondiging in het tijdschrift 'De Toekomstige Dingen':

'Wij hebben het voornemen met ingang van januari 1907, zo de Here wil, een serie artikelen starten 'Over de doop', geschreven door een broeder in de V.S., die zich met dit onderwerp diepgaand heeft bezig gehouden. Zij omvatten zo volledig wat de Bijbel hierover leert en dat gebeurt op zo'n meesterlijke wijze, dat wij toe moeten geven nog nooit iets gelezen te hebben, wat ermee vergeleken kan worden'

Door 'Over de doop' te accepteren gaf Dr. Bullinger te kennen, dat hij het met mijn zienswijze eens was. Hij heeft zijn eigen standpunt eraan aangepast. Deze verandering van inzicht is de basis geworden van wat men in het algemeen het 'Bullingerianisme' noemt. Ik ben dankbaar voor het feit, dat steeds meer serieuze bijbelstudenten zijn gedachten overnemen. Voor Dr. Bullinger begon aan de samenstelling van de 'Companion Bible' schreef hij mij, dat hij had vernomen, dat ik overwoog een nieuwe bijbelvertaling te maken. Hij vroeg mij naar mijn plannen. Ik zond hem een baldzide, waarvan de linkerkolom een vertaling bevatte en de rechterkolom notities. Deze methode werd ook in de 'Companion Bible' toegepast. Ik verzocht hem een nieuwe vertaling te maken. Maar hij achtte dit gezien zijn leeftijd een te zware taak.

Vladimir Gelesnoff, een Russisch bijbelleraar, las mijn serie artikelen 'Over de doop' in 'De Toekomstige Dingen' en vroeg Dr. Bullinger schriftelijk om toestemming dit artikel als een

brochure te mogen uitgeven. Dr. Bullinger verwees hem naar mij en was zo vriendelijk hem de matrijzen met het zetwerk toe te zenden. Met behulp van dit materiaal heeft Gelesnoff 'Over de doop' in Amerika gepubliceerd. Later, toen Gelesnoff begon met de uitgave van het tijdschrift 'Unsearchable Riches', trok hij mij aan als mede-redacteur. Onze inzichten over het juiste indelen van het Woord der Waarheid kwamen met elkaar overeen. Dit was echter niet het geval aangaande de menselijke bestemming. In die tijd hing ik nog bepaalde leerstellingen van de 'Broederschap' aan. Ik had grote moeite met het inzicht van Gelesnoff. Tot ik – wachtend op een tram, op weg naar mijn werk – de waarheid van 1 Cor.15, als door een bliksemschicht verlicht, inzag. Het Koninkrijk van Christus is **niet** oneindig maar aeonisch! **God zal alles in allen zijn!**

Door het voortdurende gebruik van mijn concordantie verdwenen langzamerhand al mijn vooroordelen. Dit neemt niet weg, dat het een inspannende en moeizame weg was. Ik mocht niet van anderen verwachten, dat ze zoveel tijd en arbeid zouden steken in het aanpassen van hun bijbel aan de geïnspireerde grondtekst. Dus voelde ik een enorm verlangen een concordante vertaling te maken, die de gelovigen veel tijd zou besparen en toegang zou verschaffen tot Gods Woord. Vrij van allerlei vooroordelen, die op bijna iedere bladzijde van de Authorized Version te voorschijn treden. Aan de hand van iedere concordantie kan worden aangetoond, dat de King James version is samengesteld zonder dat daaraan een vastomlijnde methode ten grondslag ligt en dat de Authorized Version is vervaardigd door beroepstheologen, die niet vrij waren van vooroordelen en van de invloed van bestaande geloofsbelijdenissen.

A.E. Knoch